

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 154/2026
26.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Горан Живковић, адвокат из ..., против туженог Републичког хидрометеоролошког завода Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4388/24 од 07.05.2025. године, у седници одржаној 26.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4388/24 од 07.05.2025. године у ставу првом изреке, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4388/24 од 07.05.2025. године у ставу првом изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 9968/2022 од 27.03.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев у целости и обавезан тужени да у име и за рачун тужиље уплати надлежном органу припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање обрачунате на најнижу месечну основицу за уплату доприноса у износу од 40.143,00 динара, за сваки месец од 15.04. од 15.10. у периоду од 2003. до 2015. године, на износе ближе наведене у том ставу изреке. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да након извршених уплата из става првог изреке пресуде за период од 15.04.2003. године до 15.10.2015. године, надлежном Републичком Фонду за пензијско и инвалидско осигурање у име и за рачун тужиље попуни и поднесе Пријаву података за утврђивање стажа осигурања, зараде, накнаде зараде, основице осигурања и висине уплаћених доприноса „Образац М-4“ и Пријаву промене података за утврђивање стажа осигурања, зараде, накнаде зараде, основицу осигурања и висине уплаћених доприноса „Образац М-8“ за период радног ангажовања из става првог изреке пресуде од 15.04.2003. године до 15.10.2015. године. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у

износу од 133.550,00 динара, са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4388/24 од 07.05.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којом је обавезан тужени да у име и за рачун тужиље уплати надлежном органу припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање обрачунате на најнижу месечну основицу за уплату доприноса у износу од 40.143,00 динара, за период од 15.04.2004. године до 15.10.2015. године и у делу става другог изреке, којом је обавезан тужени да након извршених уплата из дела става првог изреке ожалбене пресуде, надлежном Републичком Фонду за пензијско и инвалидско осигурање у име и за рачун тужиље попуни и поднесе пријаву података за утврђивање стажа осигурања, зараде, накнаде зараде, основице осигурања и висине уплаћених доприноса „Образац М-4“ и пријаву промене података за утврђивање стажа осигурања, зараде, накнаде зараде, основицу осигурања и висине уплаћених доприноса „Образац М-8“ за период радног ангажовања из дела става првог изреке ожалбене пресуде од 15.04.2004. године до 15.10.2015. године. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става првог изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев у делу којим је тужиља тражила да се обавезе тужени да у њено име и за њен рачун на досуђене износе за уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање уплати камату за период почев од 15.01.2024. године до коначне исплате. Ставом трећим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става првог и другог изреке и у ставу трећем изреке и предмет у том делу упућен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у ставу првом изреке (потврђујући део), тужени је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужиља је поднела одговор на ревизију туженог захтевајући накнаду трошкова ревизијског поступка у висини састава одговора на ревизију и судских такси.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23, у даљем тексту: ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је уплата доприноса за пензијско и инвалидско осигурање у корист тужиље надлежном органу, обрачуната на најнижу

месечну основицу за уплату доприноса у износу од 40.143,00 динара за период у ком је тужиља обављала послове на испаливању противградних ракета за период сезоне противградне заштите на основу више закључених уговора о обављању привремених и повремених послова са туженим. Побижана пресуда којом је тужбени захтев делимично усвојен за период од 15.04.2004. године до 15.10.2015. године заснована је на одредбама чланова 2, 4, 6. став 1. тачке 1,2, 8. и 27., 7, 13, 16, 36, 37, 39, 40. и 51. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, чланова 104, 105. и 197. Закона о раду, члана 13. Закона о порезу на доходак грађана и члана 12. став 1. тачка 2. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, на основу утврђеног чињеничног стања да тужени за тужиљу није на правилан и законит начин обрачунавао и уплатио доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и утврђеног износа разлике доприноса према другој варијанти налаза и мишења судског вештака економско-финансијске струке које тужени треба да уплати по том основу. Побижана одлука не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету. Тужена у ревизији указује на битне повреде одредаба парничног поступка што није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, ревизија није дозвољена осим када се тужбени захтев односи на новчано потраживање. Тада се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности предмета спора побижаног дела у смислу одредбе члана 403. став 3. ЗПП, којом је прописано да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побижаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради уплате доприноса тужиља је поднела 03.08.2022. године, опредељујући вредност предмета спора од 100.000,00 динара. Поднеском од 19.02.2024. године тужба је преиначена на вредност предмета спора од 651.909,06 динара.

Имајући у виду да ово није парница из радног спора у смислу одредбе члана 441. ЗПП код којих је ревизија увек дозвољена, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање и престанак радног односа, већ уплата доприноса, а да је вредност предмета спора нижа од динарске противвредности 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију с обзиром да исти нису били нужни за вођење ове парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић